

[Hagen Hagensen]

dende ægtefælle taget op til nærmere drøftelse, og der kan også være andre forhold at bringe ind deri, som enkelte andre ordførere har nævnt.

Med hensyn til spørgsmålet om misbrug af en ordning som denne kan man vel ikke sige, at der ikke kan finde et sådant sted. Jeg tror nu bedre om det end de ordførere, der har sagt, at det er så overvældende svært, for dér, hvor jeg har med praktisk skattearbejde at gøre, er det nægtet ganske mange, der ikke har kunnet sandsynliggøre en væsentlig indsats, at blive betragtet som medarbejdende hustru. Jeg tror altså ikke, det er spor vanskeliggere end efter det forslag, som hr. Bernhard Baunsgaard m. fl. har fremsat i dag, og som vi skal drøfte en anden dag, men jeg tror egentlig ved lige at have øjet bemærkningerne og lovtæksten igennem dér, at jeg ikke kan være enig med ministeren, der gav udtryk for hellere at ville drøfte dette. Jeg kan ikke være enig med ham deri, al den stund kontrolproblemerne for mig at se bliver endog større ved det af hr. Bernhard Baunsgaard fremsatte forslag, end de er ved det, som vi her drøfter.

Jeg har naturligvis taget til efterretning, at der er visse partier, der synes, at man ikke kan gå med til det, der er nævnt her, men jeg skal for mit vedkommende rette en tak til fremskridtspartiets, venstres og CDs ordførere, der fuldt og helt gik ind for det. Jeg forstod også, at kristeligt folkeparti og retsforbundet i hvert fald ganske langt hen ad vejen var enige i det, der drøftes her, og at der også var om end en vis betinget tilslutning fra SF og DKP. Alt det tager jeg sammen med det, jeg tror, vi med hr. Bernhard Baunsgaards forslag kan prøve på at finde frem til, som tegn på, at det denne gang skulle kunne lykkes at få løst op for den knude, der alt for længe har været bundet alt for hårdt.

Så skal jeg ikke sige andet og mere, end at jeg må gentage, hvad jeg mener er væsentligt: at vi gerne vil nå til den totale opdeling mellem to ægtefæller af den indkomst, de har, men at jeg ikke tror på, at vi når det nu. Jeg tror imidlertid på, at vi ved fælles hjælp kan få lavet et forslag, der er helt i orden, og som også har de kontrolting i sig, som det nu engang skal have, således at man ikke længe skal diskriminere den del af befolkningen, der udfører lige så godt et arbejde som andre og et særdeles værdsat arbejde, men som

hidtil ikke har måttet nyde de samme goder som andre.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Det er blot en meget kort bemærkning, men som gammel redaktionssekretær vil man jo gerne bidrage til sprogets røgt og pleje her i det høje ting, og derfor må jeg gøre opmærksom på, at det er forkert, når man skriver her om beskatning af medhjælpende hustruer og i andre indlæg taler om beskatning af medhjælpende ægtefæller. Vi er jo ikke muhamedanere, og vi har ikke lov til at have 4 medhjælpende hustruer.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Jens Peter Jensen ved sikkert godt, at der er forskel på det, man må, og det, man gør, så derfor kan det da godt ske, at det, der står heri, er meget rigtigt.

Jeg er egentlig glad for, at det i hvert fald nu er tilkendegivet, at der er en bred forståelse for, at dette problem må løses, men forståelsen plejer at høre op, når debatten er slut. Og jeg kan altså ikke forstå, at ministeren som repræsentant for socialdemokratiet kan stå heroppe og sige, at når man ikke kan gå ind for det konservative forslag, så skyldes det, at grænsen er for høj. Hvis man regner ud, hvad det vil sige med de almindelige 40 timers arbejde, så giver det en timeløn på 42 kr. og 50 øre. Anser ministeren virkelig det for at være en urimelig, uacceptabel timeløn, og mener han, at ingen kvinder er så velkvalificerede, at de kan gøre sig fortjent til den timeløn? Jeg vil gøre ministeren opmærksom på – det er muligvis derfor, formanden for ligestillingsrådet ikke er til stede – at ministerens eget forslag går ud på, at danske kvinder skal acceptere en timeløn på 21 kr. og 30 øre, på trods af at vi har en fastsat minimumsløn på 29 kr. i timen. Finder ministeren virkelig det acceptabelt? Og hvad i alverden har det at gøre med ligestilling? Hvad mener regeringen med at have et ligestillingsråd? Er det bare noget, man skal have, for at det skal se pænt ud udadtil? Og kan man samtidig stå heroppe på talerstolen og sige, at det er rimeligt, at danske kvinder, som arbejder i en fælles virksomhed med deres mænd, eller danske mænd, som arbejder i en fælles virksomhed med deres koner,